

27.7.45

112303

Henny Vær, f. 16.5.1900 - Villa Solbakken, Levanger

26. juni d.å. ble Aasdahl og jeg sendt fra Falstad til Levanger for å röntgenundersøkes på Innherreds sykehus. Jeg ble undersøkt av reservelege Knutsen og ble etterpå stående i korridoren utenfor röntgenverrelset for å vente på billedet. Mens vi sto der kom overlege Johanness forbi og hilste på fangesjef Mathiesen, som sa at han var med to fanger som skulle undersøkes. Så spurte overlegen om mitt navn og stilling, og da han fikk vite at jeg hadde vært forretningsfører i Levanger trygdekasse, begynte han med skjeldsord og bannskap, bl.a. skurk, pöbel, nazistfaen. Fråden sto ut av munnen på ham. Herunder ga han meg med knyttneve et stöt på høyre kinn og deretter på venstre. Da grep Mathiesen inn og tok ham over hånden og sa: "Nei, nei det må være slutt." Da ba han M. om å få meg inn på et verelse for seg selv, men Mathiesen avslo. Han ble fremdeles stående og bruke munn, og så gikk vi alle fire ned på kontoret, hvor J. skulle påtegne rekvisisjonen til sykestua. Han fortsatte å bruke munn og kom også inn på lagfører Forberg som ble skutt i foten. Han sa da til Mathiesen: "De kan tro jeg hadde en gledens dag da han kom den nazisten som ble skutt i foten. Og de kristeligsinnete søstre frydet seg. Det var den gledeligste dag de hadde hatt på sykehuset siden kapitulasjonen." Han sa også at han tenkte på å sende et forslag om at NS folkene burde sendes til Björnöya.

Da vi hadde sittet der en stund, ba Mathiesen Aasdahl og meg om å gå ut på venteverelset, og vi satt der kanskje et kvarter. Da kom overlegen inn på venteverelset, rakte meg hånden og sa at nå hadde han fått rast ut og nå kunne det være godt. Jeg kunne komme igjen om 4-6 uker og da skulle jeg ikke få høre mere ondt av ham. Jeg ba da om å få tale med ham på tomannshånd for å få en forklaring på hans oppførsel, men det avslo han. Og dermed skiltes vi.

Opplest og vedtatt

Herr Wik og jeg A. Aasdahl ble sendt til Levanger sykehus til undersøkelse. Vi var begge undersøkt og sto ute i korridoren, da reservelege Knutsen kommer ut fra röntgenrommet og forteller at Wik har mavesår. I det samme kommer overlege Johannessen og spør hva som mangler. Fangesjef Mathiesen forteller dette, og da han får se Wik (fikk jeg inntrykk av at han ble rasende) Han spurte Mathiesen om han fikk ha Wik alene en stund så skulle han pryle ham ordentlig opp. Men Mathiesen nektet. Han skjelte ut Wik for svin og pöbel og at han hadde gjort folket så mye ondt den tiden han var i trygdekassen på Levanger. Folk som sto i korridoren trakk seg vekk og likedan reservelege Knutsen så veldig brydd ut. Og han sa videre at han ville ikke ha en slik kjeltring som Wik som pasient. (Han gjentok ordenene svin og pöbel flere ganger) Men når vi skulle til å gå, kom han og rakte Wik hånden og sa at nå var alt oppgjort.

Likedan kunne Overlege J. prestere og fortelle at den gangen han som ble skutt i benet ble brakt inn, hadde alle søstrene (som var kristen) bedt til Gud om at det maatte komme flere som var skutt i benet.

27.7.45

Arthur Aasdahl
Stjördal